

1. Vedr. ægteskabets indgåelse og opløsning

DK mener, at den ægteskabsstiftende erklæring bør ske overfor en borgerlig myndighed, således at det overlades til parternes eget valg om efterfølgende kirkelig vielse skal finde sted. Dette har nøje sammenhæng med DK's for et Folketingsudvalg fremsatte forslag om indførelse af ægteskabskontrakter, jvf. nedenfor.

7. DK mener endvidere, at ægteskabet bør være frit opsigeligt fra begge parter, således at enhver af dem er berettiget til at kræve separation, og således at der, hvor parterne er enige herom, straks skal kunne opnås skilsmisse.

Man mener at mægling ved en forestående opløsning af ægteskabet alene bør være et tilbud og ikke tvungen, til gengæld bør den mægling, der tilbydes, være effektiv og ydes af sagkyndige, herunder jurister, læger, psykologer og socialrådgivere.

2. Vedr. ægteskabets retsvirkninger.

Det er DK's indtryk, at det stadig er en udbredt opfattelse både bl. mænd og kvinder, at kvinder har krav på at blive forsørget, en opfattelse, der i hvert fald på visse områder også finder udtryk i dømspraksis, men DK mener, at denne opfattelse er en alvorlig hindring for den fuldstændige ligestilling mellem kønnene, hvortil kommer, at det forsørgerbegreb, som stadig eksisterer på forskellige lovområder, i høj grad er egnet til at skabe en falsk tryghedsfølelse hos kvinden. De situationer, hun stilles i når trygheden har vist sig at være en illusion, er i høj grad med til at svække hendes stilling som ligeberettiget samfundsborger.

DK finder det derfor - for fremtidige ægteskaber ikke i overensstemmelse med ligestillingen mellem ægtefæller, at disse efter loven har forsørgerpligt overfor hinanden, hverken i ægteskabet eller efter dets opløsning.

Forsørgerpligten bør alene være begrænset til mindreårige børn. Det bliver stadig mere almindeligt, at begge ægtefæller har erhvervsarbejde og sociale sikringsordninger yder beskyttelse mod indtægtsbortfald ved arbejdsløshed, sygdom, invaliditet og alderdom.

Da DK imidlertid mener, at der til enhver tid bør være frihed til at vælge sit eget livsmønster, bør der gives mulighed for ved kontrakt ægtefællerne imellem at træffe aftale om underholdspligt for den ene ægtefælle overfor den anden, f.eks. i en uddannelsesperiode, eller dersom ægtefællerne er enige om, at den ene af dem i en kortere eller længere periode skal være uden eget erhvervsarbejde. Også om underholdspligt i begrænset omfang i forbindelse med et ægteskabs opløsning bør der kunne træffes aftale.